

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Trigesimæprimæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

ipſius plenitudinem ſignat in anima conſtituit: nam quod de proprio meſi, in quantum eſt gratiam illi cedere neceſſe eſt, Deoſt gratia quidquid meriti deputat. Hoc dato principio diſputationem aggreditur contra vitium voluntatis aſſertores: quam volunt ipſi eam eſſe, vt cum eis ſe ad bonum determinet; ſic vt non fateantur, nec agnoſcant quod iſta determinatio opus ſit diuine gratiæ deputandum. Loquatur iterum & ſinat

D. BERN.

D. Bernard. Nolo meritum, quod gratiam exclu- diſt. Horreo quidquid de meo eſt, vt ſim meus, niſi quod illud forſitan magis meum eſt quod me- eum facit. Gratia reddat mi mihi inſiſtendum gra- tis, & ſic liberatum à ſeruitute peccati. Diuini ap- plaude verbis. Et ſi tibi diſſicile huius operis vi- deatur eſſe myſterium: illud attende in eo quod Dominus facit in hoc cæco. Primum dilectus amorique diſcipulus ad hoc accedit: quod præ- teriens leſus viderit illum, ſiſtiſque oculis aſpe- xerit: dum ille ſui viuere in memor. Hinc ortum eſt, vt ille iam Chriſtum attenderit, factus illi o-

bediens, ſeruans & implens eius mandatum, re- cta tendens ad fontē ſiloe, in eoſque ſe abluens. En hic illud: *Dilectus meus mihi, & ego illi*, ſed nunc inuerſo modo. Intendit illi cæcus diuina eius gratia roboratus, miraculi factus præſi- a- cor, & omni ſtudio conatus, vt auctoris ſui bo- nori conſuleretur, nec non eius contra inimicos acerrimus ſletit propugnator. Tandem adest il- li Dominus vſumam illi tribuens perfectionem, dum illi ſeipſum in templo, quis ſit, manifeſtat. En hic illud: *Ego dilecto meo & ad me conuerſo eus*. Sit in æternum benedictus, & ſua nos diuina reſpiciat miſericordia vt in i, ſum pariter reſpiciamus, oculos ſuos noſtris ſuperponat, vt per hos illi illuminentur, & ſic eius nos amore, & obſequio ſerueamus vt hæc nobis ſit cura prin- cipalis, qua ſeruiamus illi, honoremus illum, & adoremus illum proni in terra hic per eius gra- tiam vt eum in cælo videre per gloriam eoſque frui valeamus. Amen.

S V M M A R I V M

HOMILIÆ TRIGESIMÆ PRIMÆ SEQVENTIS.

R

EFERT glorioſus Euangelista Lucas miraculum celeberrimum, quod Dominus noſter operatus eſt ad introitum vrbiſ Naim, adoleſcentem reſuſcitans defunctum, quem efferebant ſepeliendum: ad quinque pun- cta reducit. Primum oſtendit Domini benignitatem. *a.* cuiusque pru- dentiffimū proceſſū inſtar ſolis, *b.* cuius providentiæ casualis non fuit hic occurſus defuncto. *c.* Secundum explicat, qua ratione nobis vt expertiffimus medicus ſalutarem præſcribat medicinam, quam per oculos recipiamus, hunc obii- cients defunctum, qui ad viſum prædicat. *d.* & docet nemini vitam eſſe ſecuram. *e.* id- que indubium eſt: etenim mors iuuenibus proximior eſt, quàm ſenioribus. *f.* Tertium nobis exponit curam habendam de ſepeliendis mortuis, ſaltem ad contegen- dum eorum puluerem. *g.* Mos erat antiquis illos longius eſſerre ad ſepulchrum: etenim corpora defunctorum rem æſtimabant contagioſam, cum non niſi maximā adferant ſalutem. *h.* non ſunt defunctorum corpora coruis proficienda, ſed honeſto contegenda tumulo. *i.* & de hoc non parū ſoliciti ſunt Chriſtiani, multis de cauſis. nec minoris eſt comodi ea in Eccleſijs ſepelire. *l.* Quartò cognofcimus qua ratione mater ploret vidua iuſtiſſimas ob rationes. *m.* Dominus autē eius miſeretur, cuius ſtat- talis ſit, qualem eſſe conuenit. *n.* Incipit eam conſolari dicens, ne ſteueris: hæc ratio parentibus omnibus proponi poteſt in chariſſimorum pignorum obitu. *o.* Quintò deſcribitur, qualiter aggreſſus ſit filij vnicj reſuſcitationem, extendens nimirum ma-

Hieron. Bap. de Lanua Tom. 111.

P p

nura

num ad feretrum, vt portiores pedem sifterent, erūdēns eos, quibus incumbit refuscitare peccatores mortuos. p. & quomodo sola mandati sui potentia iuuenem in vitam reduxerit, se verum ostendens Deum, & in adstantibus effectus producens omnino singulares. q.

- §. 1. Eximiam in Traiano laudauit D. Gregorius erga viduam benignitatem: sed hanc Christi erga presentem viduam misericordia superat.
- §. 2. Ibat Iesus. Procedit hoc in itinere Dominus, sicut sol, & in meridie cursum cohibet.
- §. 3. Cum appropinquaret. Non fuit hic occursum casualis, sed à Domino praestitutum: cui nihil succedit fortuito.
- §. 4. Ecce defunctus &c. Proponit Euangelista hunc defunctum ad oculum praedicantem: ratio maiori efficacia, quam mouet efficacius id quod videtur, quam quod auditur.
- §. 5. Ecce defunctus. Verba haec Recipe continent salutem, quod nobis Lucas medicus diuinus praescribit.
- §. 6. Umbrae bonorum & diuitiarum saeculi conatur diabolus hominibus abscondere memoriam horumque mortis, vt eius inuicemores in peccato perseverent.
- §. 7. Ecce defunctus. Iuuenis erat. Vitam nemo securam habet, primo ex parte Dei: qui eam pro beneplacito largitur, & procedit cum vicino Anos & manu Balthassar.
- §. 8. Secundo: parum secum est vita ob materiam, & si pictura fallat, saniora docet columna, & nauis S. Machabei.
- §. 9. Mortu vicinior est iuuenis, quam senex: videtur hoc paradoxum: Verum hoc adstruit ratio disersu notatu digno.
- §. 10. Defunctus efferebatur. Diligentia mortuos efferendi ad sepulchrum nostrorum corporum ostendit miseriam.
- §. 11. Defunctus efferebatur. Vt quid pestiferum habebant Canites ibi mortuos sepelire, vbi viuentes habitabant: nos autem cenlemus hoc salutiferum sicut D. Iacobo fuit Ana. horita.
- §. 12. Ecce defunctus efferebatur. Non malis aibus mortuorum cadauera precipiantur: quibus honestam debemus sepulturam impetrari.
- §. 13. Defunctus efferebatur. Ex cura sepeliendi mortuos fidem protestamur resurrectionis, sicut Abraham.
- §. 14. Efferebatur. Defunctus in locis sacris sepelimus ad qua recurrimus pro virtutum exercitio.
- §. 15. Efferebatur. Non leuis est fructus in Ecclesijs sepeliri, sed ad multa obligat, vt ostendunt euentus, quos refert D. Gregorius.
- §. 16. Et turba ciuitatis multa cum illa. Comitatur turba viduam, non sacerdotes: merito vnicui deplorat iacturam sed potiori iure peccator Dei deplorat iacturam.
- §. 17. Misericordia motus super eam. Pio conuenit cordi moueri misericordia: Deum viduarum miseretur, ob eorumdem status calamitates, & dignitatem, si tales sint quales eas esse par est.
- §. 18. Ex ratione dicit illi. Noli flere: presentem enim habet eum, qui filium ad vitam reuocabit; seruit hac ratio consolationi in morte nostrorum.
- §. 19. Noli flere. Non acerbe mors filij lugeatur corporalis, bene quidem spiritalis: Davide teste.
- §. 20. Tetigit loculum. Per hunc feretri contactum, Christus immundus non fuit; quod bene dicitur loculus.
- §. 21. Hi qui portabant steterunt. Sislunt portitores, vt vox dicitur viuisca, & declaratur Christi potentia ex philosophia de sole.
- §. 22. Adolefcens tibi dico: Surge. Hac voce se Christus Deum ostendit: Efficax fuit illud: Tibi dico. Emphasim habuit hoc miraculum ad gloriam Saluatoris.